Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 2. Warszawa, dnia 15 lutego 1938 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

TREŚĆ:

SKOROWIDZ RZECZOWY.

5.

USTAWA

z dnia 11 stycznia 1938 r.

o ratyfikacji porozumienia między Polską a Finlandią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 17 lipca 1937 r. o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Polską a Finlandią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 17 lipca 1937 r. o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia — Ministrom: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
(Dz. U .R. P. z 24.1.38 r. Nr 4, poz. 24).

6.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 stycznia 1938 r.

o wprowadzeniu w życie na pewnych obszarach Państwa niektórych przepisów ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Na podstawie art. 15 ust. (3) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 15 czerwca 1936 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. Śl. Nr 16, poz. 28) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy art. 6 — 11, 12 ust. (1) pkt 1 i ust. (2) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) wchodzą w życie:

1) w zastosowaniu do bydła na obszarze:

gmin: Chodów, Gruszów, Igołomia, Iwanowice, Klimontów, Kowala, Kozłów, Książ Wielki, Michałowice, Niedźwiedź, Nieszków, Pałecznica, Racławice, Rzeżuśnia, Szreniawa, Tczyca, Wawrzeńczyce, Wielko-Zagórze, Miechów, Proszowice i Słomniki w powiecie miechowskim,

gmin: Obrazów, Samborzec, Sandomierz i Zawichost w powiecie sandomierskim,

gmin: Łubnice i Pacanów w powiecie stopnickim oraz

gmin: Koziegłowy, Koziegłówki, Pińczyce i Rudnik Wielki w powiecie zawierciańskim — w województwie kieleckim;

miasta Lublina — w województwie lubelskim;

gmin: Brudzew, Ceków, Chocz, Koźminek, Strzałków i Zbiersk w powiecie kaliskim,

gmin: Ciążeń, Golina, Lądek, Młodojewo i Sławoszewsk w powiecie konińskim,

gmin: Babice, Bełdów, Brużyca-Wielka, Lućmierz i Puczniew w powiecie łódzkim oraz

gmin: Gruszczyce, Szadek, Zadzim i Złoczew w powiecie sieradzkim — w województwie łódzkim;

gminy Darewo w powiecie baranowickim,

gmin: Howeźna, Hrycewicze, Kleck, Siniawka i Zaostrowiecze w powiecie nieświeskim oraz

gmin: Korelicze, Kuszelewo, Nowogródek, Poczapowo i Rajca w powiecie nowogródzkim — w województwie nowogródzkim;

powiatów: chojnickiego i lubawskiego — w województwie pomorskim;

powiatów: czarnkowskiego i obornickiego oraz

gmin: Gębice, Kruszwica (wiejskiej i miejskiej), Strzelno-Południe, Strzelno i Trzemeszno (wiejskiej i miejskiej) w powiecie mogileńskim — w województwie poznańskim;

powiatu lublinieckiego — w województwie śląskim;

powiatu gostynińskiego,

gminy Jednorożec w powiecie przasnyskim oraz

gmin: Lubania, Regnów i Stara Wieś w powiecie rawsko-mazowieckim — w województwie warszawskim;

gmin: Leonpol i Miory w powiecie brasławskim,

gminy Plissa w powiecie dziśnieńskim,

gminy Duniłowicze w powiecie postawskim,

gminy: Wiszniew i Żodziszki w powiecie wilejskm oraz

miasta Wilna — w województwie wileńskim;

2) w zastosowaniu do trzody chlewnej na obszarze:

powiatu wysoko-mazowieckiego — w województwie białostockim;

gmin: Obrazów, Samborzec, Sandomierz i Zawichost w powiecie sandomierskim — w województwie kieleckim;

powiatów: myślenickiego i wadowickiego — w województwie krakowskim;

powiatu mościskiego — w województwie lwowskim oraz

powiatu lublinieckiego — w województwie śląskim;

3) w zastosowaniu do owiec na obszarze:

powiatów: łomżyńskiego i wysoko-mazowieckiego — w województwie białostockim;

gmin: Obrazów, Samborzec, Sandomierz i Zawichost w powiecie sandomierskim — w województwie kieleckim;

powiatów: krośnieńskiego, leskiego i turczańskiego—w województwie lwowskim;

gmin: Dobromyśl i Ostrów w powiecie baranowickim,

gmin: Dokudowo i Iwie w powiecie lidzkim oraz

gminy Byteń w powiecie słonimskim — w województwie nowogródzkim;

gminy Rzeczyca w powiecie rawsko-mazowieckim — w województwie warszawskim;

gminy Słoboda Zośniańska w powiecie postawskim oraz

gmin: Gierwiaty, Niemenczyn i Worniany w powiecie wileńsko-trockim — w województwie wileńskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1938 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 31.1.38 r. Nr 6, poz. 36).

POZA WYŻEJ WYMIENIONYMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1937 r. o zakazie wywozu niektórych pasz (Dz. U. R. P. z 7.I.38 r. Nr 1, poz. 3).

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 4 stycznia 1938 r. wydane w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów i Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Poczt i Telegrafów w sprawie wykonania ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. z 24.I.38 r. Nr 4 poz. 27).

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 stycznia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany załącznika A do „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych“ (Dz. U. R. P. z 24.I.38 r. Nr 4, poz. 29).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia podstawowej ceny za spirytus na kampanię 1937/38 r. (Dz. U. R. P. z 5.II.38 r. Nr 7, poz. 41).

7.

PISMO PAŃSTWOWEGO BANKU ROLNEGO

z dnia 27 grudnia 1937 r. Nr 19163/Bnk.

w sprawie zmiany oprocentowania rachunków prowadzonych w Oddziałach Państwowego Banku Rolnego).*

Do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych
w miejscu.

Na skutek zarządzenia Ministerstwa Skarbu, zapadła uchwała Dyrekcji Banku z dnia 14 grudnia r. b., zatwierdzona przez Radę Nadzorczą Banku dnia 15 grudnia r. b. w sprawie obniżenia stopy procentowej od wkładów w Państwowym Banku Rolnym.

W związku z tym uprzejmie komunikujemy, że poczynając od dnia 1 stycznia 1938 r. Państwowy Bank Rolny stosować będzie oprocentowanie w wysokości 2¼% w stosunku rocznym na niżej wyszczególnionych grupach rachunków, płatnych à vista, prowadzonych w Oddziałach Państwowego Banku Rolnego, a mianowicie:

1) grupa rachunków „Depozyty sądowe, składane przez Urzędy Wojewódzkie — Wydział Reform Rolnych",
2) grupa rachunków „Depozyty w złocie na mocy § 69 rozporządzenia wykonawczego do Ustawy o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 8 z 1927 r., poz. 66)",
3) grupa rachunków oprocentowanych, otwieranych indywidualnie z tytułu kaucji gotówkowej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej,
4) grupa rachunków, dotyczących wpłat nabywców działek przy parcelacji prywatnej na mocy art. 65 Ustawy z dn. 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej,
5) grupa rachunków „Depozyty z art. 63 Ustawy o wykonaniu reformy rolnej"; ponieważ w grupie tej, poza rachunkami à vista przewidziane są również rachunki z wypowiedzeniem, przeto dla tej grupy rachunków Państwowy Bank Rolny stosować będzie następujące uprzywilejowane normy oprocentowania:
   a) rachunki czekowe à vista 2¼% w stosunku rocznym
   b) rachunki za 1-mies. wypowiedz. 2¾% w stosunku rocznym

---

*) Podane do wiadomości wszystkich Urzędów wojewódzkich pismem Ministerstwa Rolnictwa i R. R. z dn. 14 stycznia 1938 r. Nr. Fr. 1/3.

c) rachunki za 3-mies. wypowiedz. 3¼% w stosunku rocznym.

Powyższe normy oprocentowania dla rachunków, wyłuszczonych w punktach 5b i c, obowiązywać zaczną od terminu, który — w zależności od umówionych warunków wypowiedzenia — stanowić będzie data, na jeden względnie na trzy miesiące naprzód od daty pisma Oddziału Państwowego Banku Rolnego, wysłanego do klienta Banku, w myśl odnośnego zarządzenia Instytucji Centralnej Państwowego Banku Rolnego.

Państwowy Bank Rolny
S. Klimaszewski, J. Weryho--Darowski.

8.

OKÓLNIK Nr 14 MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr Fr. I/5 z dnia 15 stycznia 1938 r.

w sprawie obowiązków organów administracji reform rolnych w związku z rachunkowością Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Inspekcje przeprowadzone w niektórych Urzędach Wojewódzkich wykazały, że dokumenty, które powinny być podstawą księgowań w rachunkowości Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, prowadzonej przez Oddziały Finansowe Wydziałów Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędów Wojewódzkich, są przetrzymywane przez inne komórki organizacyjne tych wydziałów lub przez starostwa lub też dowody przekazywane do Oddziałów Finansowych nie zawierają wszystkich niezbędnych danych dla dokonania należnych zapisów w księgowości.

Uważając taki stan rzeczy za niedopuszczalny, proszę Panów Wojewodów o polecenie Panom Naczelnikom Wydziałów Rolnictwa i Reform Rolnych wydania niezbędnych zarządzeń i dopilnowania, aby nie tylko czynności powodujące wypłaty w gotówce lub obligacjach państwowej renty ziemskiej, lecz również ustalenie wszelkich należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej lub powstanie zobowiązań Funduszu wobec osób trzecich, natychmiast po ustaleniu lub powstaniu należności (zobowiązania), były podawane do wiadomości Oddziałów Finansowych z dołączeniem dowodów (dokumentów) niezbędnych dla księgowania i regulowania.

Kierownicy Oddziałów Finansowych powinni w ciągu stycznia b. r. przejrzeć konta, które posiadają salda niewłaściwe (debetowe zamiast kredytowych lub kredytowe zamiast debetowych) i zażądać od właściwych komórek organizacyjnych (innych oddziałów lub starostw) nadesłania brakujących dowodów). W razie nieotrzymania niezbędnych dowodów w ciągu miesiąca, kierownicy Oddziałów Finansowych sporządzą wykaz nienadesłanych przez poszczególne komórki organizacyjne dowodów i wręczą go Naczelnikowi Wydziału Rolnictwa i Reform Rolnych celem wydania zarządzeń i ustalenia dla właściwej komórki prekluzyjnego terminu, w którym brakujące dowody mają być nadesłane do Oddziału Finansowego.

Proszę również o zwrócenie uwagi starostw (komisarzy ziemskich) na niedopuszczalność: a) przyjmowania gruntów od innych władz (w tej liczbie od Dyrekcji Lasów Państw.) lub przekazywania gruntów innym władzom bez ustalania szacunku przejęcia (przekazania), b) wprowadzania nabywców gruntów z parcelacji w posiadanie bez uiszczenia przez nich należnych wpłat, c) wydawania (doręczania) orzeczeń zatwierdzających projekty parcelacji przed uiszczeniem w pełnej wysokości opłaty za nadzór nad parcelacją prywatną.

W związku z powyższym zarządzam:

1) tymczasowe szacunki przejęcia nieruchomości po 1 gr za obiekt zastąpić do dnia 31 marca 1938 r. szacunkami przejęcia ustalonymi zgodnie z przepisami art. 7 ustawy o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej;

2) konta dłużników, posiadających salda kredytowe obciążyć wymierzonymi opłatami;

3) wykazać w rachunkowości wszystkie grunty przekazane innym władzom, jak również grunty rozdysponowane w województwach wschodnich i białostockim na osadnictwo wojskowe;

4) zamknąć rachunkiem strat i zysków możliwie największą ilość obiektów, w których prace są zakończone przy parcelacji rządowej przekazaniem reszty cen sprzedażnej do administracji Państwowego Banku Rolnego, a przy scaleniu i innych pracach wymiarem opłat i należności. Brak wydatków na uregulowanie hipotek nie powinien być przeszkodą do zamknięcia. Stwierdzenie strat na danym obiekcie też nie powinno wstrzymywać zamknięć. Niedopuszczalne jest, żeby dotychczas nie zostały zamknięte konta obiektów rozparcelowanych lub scalonych przed kilku laty.

Przywiązując wielkie znaczenie do prawidłowej rachunkowości, która byłaby odbiciem prac w danym okresie wykonanych, a nie sprowadzała się do zapisywania faktów zaistniałych przed kilku lub kilkunastu laty, — proszę o podanie niniejszego zarządzenia do wiadomości wszystkich pracowników admini-

stracji w zakresie reform rolnych i uprzedzenia, że w przypadkach niestosowania się do wymogów ustępu drugiego niniejszego zarządzenia oraz że w przypadkach przyjmowania w przyszłości nieruchomości ziemskich bez dokonania szacunku przejęcia lub też w przypadkach wprowadzania nabywców z parcelacji w posiadanie gruntów bez uprzedniego pobrania należnych wpłat lub też w przypadkach wydawania (doręczania) orzeczeń o zatwierdzeniu projektu parcelacji bez uprzedniego pobrania opłaty za nadzór nad parcelacją prywatną, będę zmuszony pociągać winnych do odpowiedzialności służbowej.

Minister: *J. Poniatowski*

Otrzymują: wszyscy Panowie Wojewodowie.

9.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr Fr. I/9 z dnia 26 stycznia 1938 r.

w sprawie kosztów hipotecznych w rachunkowości Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Ponieważ niektóre Urzędy Wojewódzkie nie przenoszą zakończonych obiektów z parcelacji rządowej i prac regulacyjnych z końcem okresu sprawozdawczego na r-k „Strat i zysków" do chwili całkowitego załatwienia regulacji hipotek nabywców parcel i uczestników prac scaleniowych, Ministerstwo wyjaśnia:

a) że brak wydatków na uregulowanie hipotek przy parcelacji rządowej nie powinien być przeszkodą do przeniesienia obiektu na r-k „Strat i zysków";

b) że obiekty prac scaleniowych, na których wszystkie prace poza uregulowaniem hipotek zostały całkowicie zakończone (koszty prac zaksięgowane) i ostateczny wymiar opłat za scalenie i melioracje dokonany, należy bezwzględnie przenieść na r-k „Strat i zysków" po odjęciu kosztów, powstałych w związku z regulacją hipotek.

Koszty regulacji hipotek należy pozostawić w bilansie zamknięcia do momentu dokonania wymiaru opłat z tytułu zamknięcia regulacji hipotek. W tym przypadku nie należy podawać obszaru przy obiektach, pozostających w bilansie zamknięcia, ponieważ całkowity obszar tych obiektów należy podawać przy sumach przeniesionych na r-k „Strat i zysków" z tytułu wykonania scalenia.

Z dniem 1 kwietnia 1938 r. we wzorze 33 rach. „zestawienie wpływów i wydatków F. O. R. R.“ w wydatkach należy anulować:

a) podpozycje a „regulacja hipotek“ i b „zakup ksiąg hipotecznych“ pozycji 6-tej § 1 „Scalenie gruntów“, pozostawiając tylko poz. 6 „Regulacja hipotek i ustalenie tytułu własności A/28/1 (obiekty lub konto ogólne) B/41/3 i

b) podpozycje c „zakup ksiąg hipotecznych“ i d „pozostałe wydatki“ poz. 1 § 5 „parcelacja“, wprowadzając tylko podpozycję c „pozostałe wydatki“ A/22/3 (obiekty lub konto ogólne) B/41/4.

Z dniem 1 kwietnia 1938 r. należy prowadzić po dwa konta ogólne w księgach pomocniczych do r-ków 22 „majątków-kupno“ i 28 ‚Prac regulacyjnych i melioracyjnych“.

Na jednym koncie ogólnym należy księgować wydatki związane tylko z regulacją hipotek, na drugim koncie ogólnym pozostałe wydatki, przewidziane pismem Ministerstwa z dn. 23/V. 1936 r. Fr. I/46 punkt 4.

Jednocześnie Ministerstwo przypomina, że konto ogólne, na którym księgowane są wydatki związane z regulacją hipotek, należy zamknąć r-kiem „bilansu zamknięcia“ za pozostałość ksiąg hipotecznych w dniu 31/III danego roku sprawozdawczego oraz r-kiem „Strat i zysków“ za pozostałe wydatki.

L. Krawulski
Dyrektor Departamentu.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie (Wydziały Rolnictwa i Reform Rolnych).

10.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr E. R. IV-5/7 z dnia 27 stycznia 1938 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 26 sierpnia 1936 r. o sposobach i warunkach uboju rytualnego zwierząt gospodarskich, wydanego w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 504).

W związku z potrzebą jednolitej interpretacji przepisów § 9 wymienionego wyżej rozporządzenia, Ministerstwo w porozumieniu z Ministerstwami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządza co następuje.

W myśl ostatniego ustępu punktu 2 § 9 cytowanego rozporządzenia: „Pozwolenia na ubój rytualny nie mogą być odstępowane inym osobom, chociażby również posiadaczom koncesji“.

Powyższy przepis nie dozwala na dokonywanie uboju na rzecz innej osoby niż wymienionej w pozwoleniu na ubój rytualny. Natomiast przepis ten nie wzbrania dokonywania uboju jednej sztuki zwierzęcia na podstawie dwóch przedstawionych pozwoleń przez dwóch posiadaczy pozwoleń na ubój rytualny na rachunek każdego z tych dwóch zezwoleń na ubój rytualny w połowie żywej wagi zwierzacia. W tych wypadkach organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w rzeźniach przed dopuszczeniem zwierząt do uboju oznaczać będzie każdorazowo wykonanie uboju w sposób następujący:

1. W pozwoleniu na ubój rytualny (wzór Nr 1 str. 2)*) w rubryce drugiej „ilości zwierząt“ nie należy wpisywać, natomiast na końcu okresu wykonania pozwolenia na ubój rytualny dla celów statystycznych należy podać ilość zwierząt, odpowiadającą faktycznie ubitej ilości zwierząt przez koncesjonariusza.

2. W dzienniku uboju rytualnego (wzór Nr 3) w omawianych wypadkach należy wymieniać nazwiska obu koncesjonariuszy oraz oba numery ich pozwoleń.

Przeprowadzanie uboju rytualnego na rzecz więcej niż dwóch posiadaczy pozwoleń na ubój rytualny jest zabronione.

Zakaz dokonywania uboju przez dwóch właścicieli pozwoleń na ubój rytualny jednej sztuki, przy wysokości kontyngentów zezwalających częstokroć na indywidualny ubój jednej sztuki tygodniowo i w warunkach niedostatecznego wyposażenia rynku w chłodnie, wpływać mógł ujemnie na pełnowartościowy stan mięsa dostarczanego konsumentom, bądź skłaniać właścicieli zezwoleń na ubój rytualny do wzbronionej odsprzedaży mięsa z uboju rytualnego między sobą. Zezwalając niniejszym na dokonywanie wspólnego uboju jednej sztuki przez dwóch właścicieli pozwoleń na ubój rytualny, Ministerstwo uważa, iż powyższe zezwolenie powinno usunąć wszystkie trudności w zakresie ścisłego przestrzegania wykonania § 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 4.IX.1936 r. o warunkach obrotu mięsem pochodzącym z uboju rytualnego (D. U. R. P. Nr 70, poz. 505).

Cz. Bobrowski
Dyrektor Departamentu.

Otrzymują: 1) do wykonania — wszyscy Wojewodowie z wyjątkiem Poznańskiego, Pomorskiego i Śląskiego. 2) do wiadomości: Wojewodowie Pomorski, Poznański i Śląski.

---

*) Wzory zostały zamieszczone w „Dzienniku Urzęd. Min. Roln. i Ref. Roln.“ w 1936 r. Nr 10, poz. 79, str. 374—375.

11.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr W. III. 2/53 z dnia 31 stycznia 1938 r.

w sprawie zwolnienia od opłat stemplowych niektórych podań, oraz zezwoleń i świadectw, wydawanych przez urzędowych lekarzy weterynaryjnych.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu komunikuje:

1) Na mocy art. 142 pkt. 1 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404 z 1935 r.) wolne są od opłat stemplowych *podania o zezwolenia na wyjątek* od zarządzeń ograniczających przewidzianych w art. art. 12, 17 pkt. a, 26 pkt. b i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22.VIII.1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673). Również na tej podstawie są wolne od opłat stemplowych *podania o zezwolenie na przewiezienie, przepędzenie lub przeniesienie zwierząt w obrocie krajowym bądź zagranicznym.*

2) Na mocy art. 160 pkt. 1 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404 z 1935 r.) wolne są od opłat stemplowych *zezwolenia wydawane na skutek wyżej wymienionych podań*, jak również *świadectwa o stanie zdrowia zwierząt*, wydawane przez urzędowych lekarzy weterynaryjnych dokonywujących badania zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych.

3) Jako przykład podaje się, że w myśl powyższego są wolne *od opłat stemplowych podania i zezwolenia* przewidziane w następujących §§ rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9.I.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167): 63, 76, 115, 117, 157, 164, 193, 199, 201 (dwa ostatnie o ile powołują 193), 210, 211, 261, 262, 292, 308, 329, 337, 354, 355, 376, 377, 388 i 389.

Ministerstwo prosi Urząd Wojewódzki o niezwłoczne podanie do wiadomości wszystkim podległym zainteresowanym urzędom i lekarzom weterynaryjnym, aby zaprzestali pobierania opłat stemplowych w wypadkach przewidzianych w zarządzeniu niniejszym.

Marczewski
Główny Inspektor Weterynarii.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie i Komisariat Rządu m. st. Warszawy.

WARSZAWSKIE ZAKŁADY GRAFICZNE, WILCZA 60, TELEFON 8-93-47.